

#4 - 2013

Norges Unge Katolikker
VELDEDIGHET

- 4 Høstsamling 2013
 6 Tema - Hva skal du gi bort i år?
 8 KUT - Adventsaksjonen 2013
 10 Nyheter i Q
 12 Thao på Sri Lanka
 14 Q-lokalt
 16 Oppskrift i Q
 18 Tema - Jeg føler med deg
 20 Intervju
 22 5 på gata
 24 Polsk artikkel
 27 Q-tips
 28 Q-prest - Vær en konstant giver
 30 Musikk i Q
 31 Kateketisk spalte

Redaksjonen

Redaktør
Susanne
Tande

KoQen
Eirik
Martinsen

Journalist
Catherine
Hoai Nguyen

Polsk artikkel
Magdalena
Wator

Journalist
Hans August
Mehren Wade

Ungdomsprest
Khiem Duc
Nguyen

Illustrator
Irene
Bautista

Journalist
Cecilia
Bruce

Layout
Lana
Vu

Leder

Kjære Q-leser!

Siden bladet har tema "veldedighet" vil jeg gjerne dele noen historier som for meg er veldig sterke, i håp om at det kan inspirere dere:

1. For noen uker siden snakket jeg med en dame som fortalte om et prosjekt hun hadde startet, som handlet om å gi rent vann til over 300 familier i Vietnam. Det kom etter hvert frem at familien hennes hadde solgt feriehuset sitt for å finansiere prosjektet, men måten hun fortalte det på var ikke en "se, jeg er flink"-måte, heller en "se så lite som skulle til". Det var helt tydelig at hun jobbet for et mål, og engasjementet og gleden i å hjelpe lyste lang vei. En fantastisk dame og inspirasjon!

2. For bare et par dager så jeg en dame ikledd jobbantrekk, gi en pose boller og en varm kopp kaffe til en tigger som satt på hjørnet. Jeg hørte

henne si "vær så god, håper du får en fin dag", og jeg så den enorme takknemligheten hun fikk tilbake. Tiggeren smilte fra øre til øre og øynene hans skinte. Så lite som 50 kr og 5 minutter av hennes liv ble ofret, men handlingen fikk meg til å se all kjærligheten som finnes i verden.

3. En av mine yndlingsfilmer er tegnefilmen om Robin Hood. Den flotteste, og tristeste scenen, er når broder Tuck er alene med to mus i kirken, og er lei seg fordi ingen verken har penger eller mulighet til å komme. Kollektbøssen er også tom. Da tar en av musene og henter en tiøring som de hadde spart, og rekker den til broder mens hun sier: "Det er ikke så mye, men det er alt vi har". Broder Tuck svarer da: "Men Søster, ingen kan gi noe mer enn det".

Vi må dele og gi av det vi har. Veldedighet er når vi ofrer noe for å glede

noen vi ikke kjenner, og det er ikke alltid så mye som skal til. Uansett om det er å gi kaffe til uteliggere, penger til kirken, arbeid med adventsaksjonen eller sponsoring av fadderbarn, uansett om det er bare 1 kr eller 1 minutt hver dag, noe får vi til, alle sammen. Og tenk så mange vi kan hjelpe.

God adventstid og lykke til,
Susanne

Q – Katolsk Ungdom # 4 2013

Målsetting:

Q – Katolsk Ungdom er et blad skrevet av og for unge katolikker i Norge, utgitt av NUK. Bladets målsetting er å virke som et forum for bevisstgjøring i katolsk tro. Det skal gis et klart bilde av Kirken og dens lære, og fordype seg i emner som optar ungdom i dag. Q skal gjenspeile NUKs aktivitet, bidra til å styrke de unges tilhørighet til den katolske Kirke, og være en hjelpe til å knytte de fiernasjonale grupper sammen.

Adresse:

Akersveien 16a
0177 Oslo

Epost: q@nuk.no

Konto: 3000 16 91399

Utgiver:Norges Unge Katolikker

Akersveien 16a
0177 Oslo

Telefon: 23 21 95 40

Fax: 23 21 95 43

Epost: nuk@nuk.no

Web: www.nuk.no

Trykk: Krona Trykk
Opplag: 1400

Utgivelse: Q – Katolsk Ungdom kommer ut 4 ganger i året, og er rettet mot katolsk ungdom i alderen 13 – 18 år.

Bladet sendes kun til betalende medlemmer i NUK.

Ansvar: Redaksjonen setter pris på leserbrev og artikler. Meninger fremsatt i disse står for forfatterens eget regning. Oppgi alltid navn og adresse, og send gjerne med bilde. Ønsker du å være anonym på trykk, godtas som regel dette.

NUK: Norges Unge Katolikker (NUK) er en sammenslutning av katolske barne- og ungdomslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge. Organisasjonen er partipolitisk uavhengig. NUK skal være for alle katolikker i Norge, og bygger på grunnpilarene TRO, FELLESSKAP og HANDLING.

Bidragsytere

Arielle Osmundsen

CB Falkenberg

Catarina Vu

Dinh Hop Doan

Haavar Simon Nilsen

Kim Anh Le

Maria Siyana Kanistus

Stefan Bivand

Stig Øvrebø

Thao Phoung Huynh

Torvild Oftestad

Vivian Nguyen

Caritas Norge

Oslo katolske bispedømme

Wikipedia Commons

Forsidebilde

NUKs bildearkiv

Baksidebilde

NUKs bildearkiv

HØSTSAMLING

Gjør meg til redskap for din fred

4.-6. oktober samlet 53 deltagere fra hele Norge seg på Mariaholt for å delta på NUKs ledertreningskurs.

Da vi ankom Mariaholt fredags ettermiddag feiret vi messe med fokus på St. Frans av Assisi, påfølgt med middag. Deretter ble vi delt opp i fire kursgrupper. To introkurs-grupper

med Stephen Trotter og Ann Louise Ledum, bibelkurs med broder Haavar Simon Nilsen, kirkekurs med Marius Horn og ledelse og samarbeidskurs med Martin Bjørnland.

Introkurs

På introkurset hadde de stor fokus på Tre-enheten. De pratet også blant annet om caritas som er neste-

kjærlighet, eros som er romantisk kjærlighet og agape som da er Guds kjærlighet til oss. De lærte om at Guds mål er at vi mennesker skal bli frelst. Selv om det var mye kurs, så sneik kurslederne inn noen aktiviteter som quiz og tegneleker.

Bibelkurs

På bibelkurset lærte de mye om det grunn-

legende i bibelen. De lærte om det gamle og nye testamentet. De snakket om handlinger i bibelen som Frelseshistorien. De fordypet seg i Lukasevangeliet. På søndagen avsluttet de med en oppsummende prøve.

Kirkekurs

På kirkekurset lærte de mye som kirkens historie. De lærte om vati-

3 PÅ HØSTSAMLING

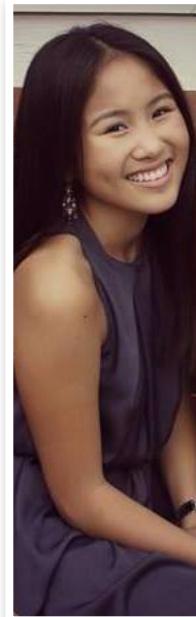
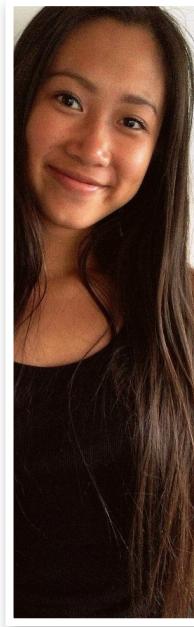
1. Hvorfor valgte du å delta på høstsamling?
2. Hva var det beste med høstsamling?
3. Vil du dra til neste gang?

Sigurd

1. Jeg valgte å dra på høstsamling, fordi jeg fikk inspirasjon etter WYD RIO 2013. Jeg ville bli mer aktiv i NUK. Jeg tenkte at å bli leder var et bra alternativ!

2. Høstsamling var utrolig bra! Det jeg likte best med høstsamlinga var å møte kjente og ukjente fjes! Jeg var på ledelse og samarbeid-kurset, og fikk oppleve å lede oppvasken den ene gangen. Det fikk meg til å føle meg som «boss», selv om jeg ikke var i nærheten av å være det.

3. Det vil jeg selvfølgelig! Jeg synes at det alltid er gøy å dra til Mariaholt og møte kjente og nye folk. Og selvfølgelig vil jeg fullføre lederkurset, nå som jeg har startet

kankonsilene, Jesu liv og om reformasjonen. Vår hellige, katolske og apostoliske kirke og kirkens øvrige leder. De avsluttet kurset med en prøve på søndag.

Ledelse og samarbeidskurs

På ledelse og samarbeidskurset lærte vi generelt mye om NUK. NUKs organisjonsstruktur, organer i NUK, utvalg, å være en katolsk leder, NUKs formål, hvordan vi skal

planlegge leir eller helge arrangementer, å sette samme et lederteam. Vi hadde også forskjellige caser hvor vi skulle for planlegge en leir dag for barn og ungdoms leir, i tillegg skulle vi sammenligne dem. Vi lagde en

årsplan for et lokallag på budsjett. Vi fikk også praktiske oppgaver, som morgenbønnene og underholdningen på lørdags kveld.

Katolsk selvforsvar

På lørdag fikk vi besøk av Olav Verpe fra St.

Olav menighet i Oslo. Han hadde et lite foredrag for oss om "katolsk selvforsvar". Han lærte oss et retorisk teknikk med grepene 1) frame, 2) reframe og 3) eget ståsted, for å forsvere vår tro. Teknikken kan hjelpe oss med å svare på spørsmålene på en positiv måte, istedenfor en negativ og aggressiv måte.

Tekst: Catarina Vu
Bilder: NUKs bildearkiv

Linda

1. Jeg valgte å dra på høstsamling fordi det virket veldig spennende. Jeg ville lære mer om troen, lære hvordan man kan bli leder, og bli kjent med andre.

2. Jeg synes alt var veldig bra, men jeg må si at det beste var å bli kjent med andre unge katolikker og at jeg har fått mer kunnskap om troen

3. Jeg er veldig usikker. Om jeg drar så vil det være fordi jeg ble fornøyd med Høstsamling i år. Jeg vil også få muligheten til å lære enda mer enn det jeg vet om troen og selvfølgelig få nye venner.

Lisa

1. Grunnen til at jeg dro på høstsamling var at jeg ville lære å bli en leder, være i fellesskap med andre katolikker, lære mer om min tro, og ha det gøy. Jeg ville møte mye mennesker, og treffe de jeg også kjente fra før.

2. Det beste med høstsamling var alle de koselige samtlene og lekene underveis. Det var en god blanding av teori og aktiviteter. Også likte jeg veldig godt aktivitetene vi hadde i felleskap med alle andre.

3. JA! Jeg vil gjerne fullføre alle de 4 kursene, og lære mye mer. Det hadde vært gøy å bli en leder i framtiden. Mine søskener har inspirert meg mye. Jeg elsker NUKarrangementer, det er så gøy! Man møter så mange flotte mennesker, styrkes i troen og skaper minner for livet.

Hva skal du gi bort i år?

Vi er kommet til den tiden av året der vi blir preppet med "det er bedre å gi enn å få"-argumenter. Hvert år hører vi tapre forsøk fra menneskene rundt oss på å få oss til å fokusere på givergleden. Likevel spør vi hverandre "hva ønsker du deg til jul?" eller "hva fikk du i kalenderen?". Burde vi ikke heller spørre "hva skal du gi bort i år?"

Dessverre lever vi i tider der det stadig kommer noe nytt og bedre. Raskere enn noen sinne blir det utviklet nye modeller og moderne dappeditter. Reklame skriker til oss at "dette" er det beste for deg, kjøp "denne"! Vi kan si til oss selv at reklame er teit, men underbevisstheten vår er ikke alltid like smart, og før vi vet ordet av det har vi kjøpt det vi opprinnelig himlet med øyne av. Alt oss bygger opp ønsket om å "eie". Med en sånn tankegang blir julia redusert til en mulighet til å få disse gjenstandene. Fokuset ligger på å få det man ønsker seg.

Kjøpepress og julestress

I løpet av året er det så mange anledninger

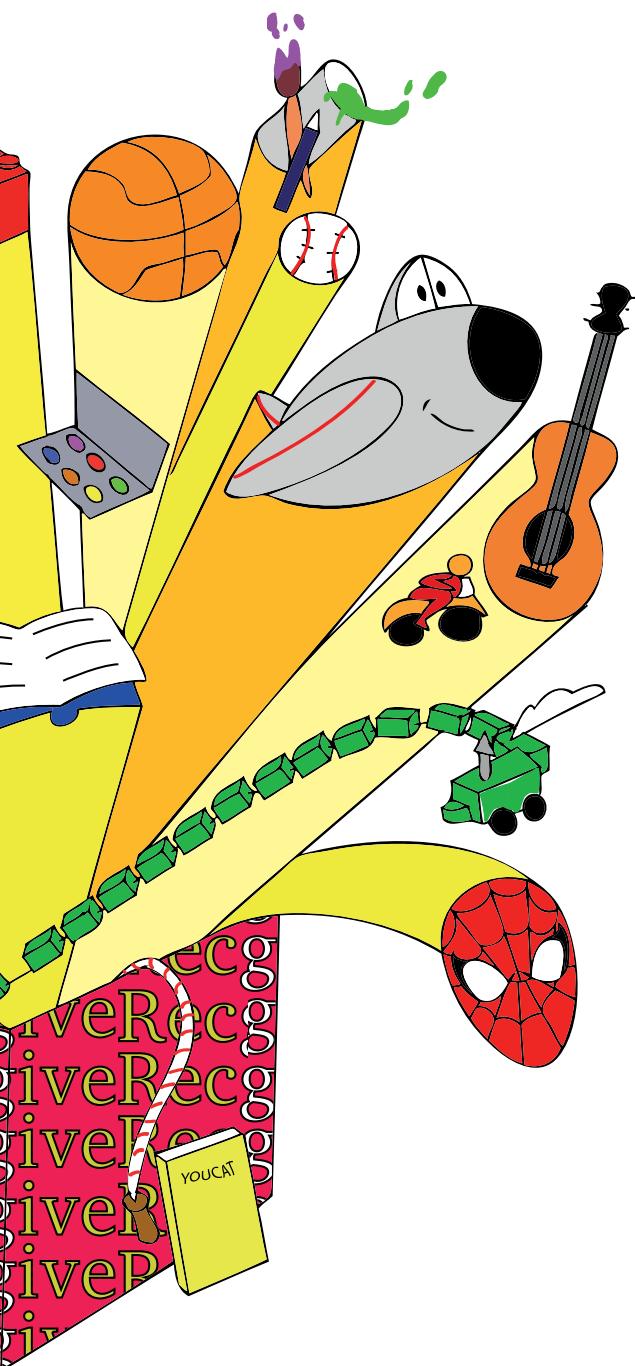
som skal markeres med gaver eller ting. I løpet av året har vi valentinsdagen, morsdag, farsdag, halloween og bursdager, og jula er den største av dem alle. Vi stresser rundt i butikker for å finne de beste gavene til nære og fjerne. "Det betyr jo at man ønsker å GI," tenker du kanskje nå. Dessverre er tilfellet oftere at vi vil at mottakeren skal like oss, at vi får en liten stjerne i boka til personen fordi vi var flinke og ga en fin presang. Når vi kjøper noe i butikken, gir vi av oss selv? Reflekter litt rundt hvor mye av deg selv du byr på. Kjøper du gaven fordi du *må* eller *vil*?

Forventningene om å få har blitt store. På samme måte som barna på

halloween forventer å få masse godteri, bare fordi det er 31. oktober, forventer vi innerst inne å ta av innpakningspapiret og finne det ny-

este tvspillet eller den fineste parfymen. Selv om vi ikke har lyst til å tenke slik, ligger den forventingen i oss. Det eneste vi kan gjøre er

å gå inn i oss selv. Hva setter jeg mest pris på – presangen i seg selv eller personen som tok seg bryet å skaffe meg den?

Tanken som teller

Har du noen gang fått en tegning fra et barn der det nederst står, litt feilstavet og med store bokstaver, "TIL"

også navnet DITT? Den følelsen er noe av det vakreste. Et barn har satt seg ned med ark og blyant, tenkt på deg og arbeidet så godt det kunne for å gi deg en tegning. Snakk om å føle seg spesiell! Barnet har lyst til å gi noe til deg, bare for å gi. Slik burde vi også være. Når vi gir noe, da er det faktisk tanken som teller.

Det største vi kan gjøre er å ofre noe av oss selv. I noen sammenhenger handler det faktisk om å ofre pengene dine for at noen andre skal få noe fint, men for det meste handler det om tid og tanke. Hvor koselig er det vel ikke å få et hjemmelaget kort for eksempel?! Da kommer det ikke an på hvor pent du skriver, men at du har brukt din tid på noen andre. Da er vi et steg nærmere å forstå hva det betyr å gi.

Noen små tips

Det er faktisk ikke så

vanskelig å gi gaver der du gir litt av deg selv. Til foreldre og annen familie er ofte et gavekort på tjenester som husarbeid og barnevakt minst like populært som en ny stekegaffel. Til yngre familiemedlemmer kan du gi en "drømmetur" til kino og McDonalds, de får nok leker av andre uansett. Til venner kan du kjøpe enkle rammer og gi et hyggelig bilde av noe dere har gjort sammen, og skrive en hilsen på baksiden, eller gi et klippekort med spandering på kafébesøk. Slik kan du gi gaver der dere får brukt tid sammen, istedenfor bare å gi en liten dupperditt som blir lagt i en skuff uansett. I mellomtiden kan du tenke gjennom hvor heldig du er, og at gaver ikke betyr alt. Og du, hva skal du gi bort i år?

Tekst: Susanne Tande
Illustrasjon:
Irene Bautista

Gi oss i dag vårt daglige brød

Hvorfor skal jeg jobbe med Adventsaksjonen 2013?

Gud skapte mennesket i sitt bilde står det i Bibelen, Gud skapte oss for å ligne på seg selv. Dermed er det en liten bit av Gud i hvert eneste menneske. Vi har en guddommelig verdighet, hver enkelt av oss. Denne menneskeverdigheten skal ikke bli krenket. Når vi ser at den blir det må vi hjelpe til å få en slutt på det, enten det er på skoleplassen, noen blir mobbet, banket, eller hvis det er på andre siden av jorden, der det er sult, krig eller fattigdom.

Kirken forteller oss om at vi skal gjøre godt. Vi er blitt kalt til å følge Kristus i våre liv. Vi er kalt til ikke å synde, men gjøre det gode. Om den vedvarende viljen til å gjøre godt bruker Katekismen ordet *dyd*. De tre hoveddydene er tro, håp og kjærighet, *Caritas* betyr jo neste-kjærighet på latin. Vi blir altså kalt til neste-kjærighet.

Hvordan og hvorfor

skal vi gjøre det? Som katolikker tror vi på Frelse gjennom tro og gjerninger. Vår vei til frelse, og det å være et bedre menneske, går også igjennom det å hjelpe andre.

Rettferdighet og solidaritet er også viktig i denne sammenhengen. Når vi ser at noe urettferdig skjer, enten her hjemme, eller ute i verden, så må vi som kristne reagere på dette. En måtte å reagere på er å jobbe med adventsaksjonen. Da viser vi solidaritet overfor andre mennesker. Vi viser ikke bare materiell solidaritet ved å samle inn penger som kan blir brukt til tiltak, men vi viser også åndelig solidaritet ved at vi gjør et tiltak for å hjelpe andre.

Det er i dag mange steder der det er urettferdighet og konflikter. Konfliktene oppstår av mange grunner, ofte er de knyttet til forskjeller mellom folk, enten det er etniske eller ideologiske forskjeller. Men

Gud skapte oss forskjellige fordi han vil at vi skal trenge hverandre. Gud vil at vi skal elske hverandre, og bare kjærigheten, kan stanse fordommer, egoisme og hovmod, altså det som er grobunnen for alle konflikter.

Konflikter skaper mange sår i samfunnet, som gjør det vanskelig å tilgi, og respektere motparten. Men det går ikke an å avslutte en konflikt uten å respektere at motparten er forskjellig fra oss. Dette er vanskelig når man er inne i en konflikt og derfor kan vi prøve å hjelpe med vår solidaritet. Vi kan prøve å lære barn i konfliktrammede steder at en ikke skal hate andre mennesker. En kan hate andre menneskers handlinger, men man skal ikke hate noen.

Samtidig er innsamling av materielle goder viktig, en kan ikke spre det åndelige uten at folk har mat og drikke, og et tak over hodet.

Fattigdom er per dags dato en av de viktigste truslene mot fred. Sosial ulikhet står i dag i veien for respektering av menneskeverd og internasjonal fred. Skal vi gjøre noe med krig og konflikter må vi gjøre noe med fattigdommen.

Årets Adventsaksjon går til et prosjekt i Congo der man skal hjelpe noen av de aller fattigste i verden, som har opplevd mange år med krig og urettferdighet. Hver gang vi ber Fader Vår sier vi: "Gi oss i dag vårt daglige brød". Vi har som oftest mat på bordet, men det er mange som ikke har det slik. Derfor trenger vi også en påminnelse om hva kirken sier. Vi trenger alle en påminnelse om at vi må leve i kjærighet og respekt til vår neste. Vi må være vitner for troen vår ikke bare gjennom ord, men gjennom handling.

Tekst: Stefan Bivand,

KUT

Bilde: Caritas Norge

Nå skal vi begynne å jobbe med adventsaksjonen, vi skal samle inn penger til prosjekter som skal hjelpe folk på andre siden av jordkloden – i Kongo. Hvorfor gjør vi dette? Hvorfor skal jeg jobbe med adventsaksjonen i år?

QNYTT!

Landsstyremøte på Katarinahjemmet

Det nye AUV ble kastet i ilden da de kun få uker etter å bli valgt på LM måtte arrangere LS. Dette var ikke en hindring for de flinke AUVerne. En strålende helg 18. – 20. oktober fant sted på Katarinahjemmet i Oslo. Samtlige distrikter (!) var representert i tillegg til AUV, stab og utvalgsledere, og det ble en helg med både lange møter og hyggelig samvær.

Studentlagets valfart til Roma.

Bilde: p Haavar Simon Nilsen

Studentlaget i Oslo kåret årets lokallag!

På landsmøtet ble Katolsk Studentlag fra Oslo kåret til årets lokallag. Tradisjonen er at årets lokallag mottar vandrebibelen fra fjorårets vinnere, men siden SKUF (Stavanger Katolske UngdomsForening) hadde glemt å ta med bibelen, fikk studentlaget heller et fint unnskyld-kort med løfter om å sende bibelen i posten. Q-redaksjonen er SKUFFA over SKUF, men gratulerer Katolsk Studentlag varmt!

Barnebok om pave Frans!

St. Olav forlag utgir barneboken: "VÅR VENN JORGE - gutten som ble pave" av Jeanne Perego. Et julegavetips til fadderbarn, søsken, nieser eller nevøer?

Over 100 Oslo-konfirmanter på Mariaholt!

18-20 oktober var det tid for St. Olav konfirmantenes første konfleir på Mariaholt! I overkant av 100 deltakere, 15 ledere, 3 kokker og en prest gledet seg til en helg proppfull med program! Temaet for helgen var fryktløs; gjennom foredrag av både Olav Verpe og P. Pål Bratbak lærte konfirmantere om hvordan det er å stole på Gud og stå alene som katolikk. Rebusløpet var også tematisert "Fearless". Ellers besto helgen naturligvis av bønn, masse mat og andre sosiale aktiviteter. En veldig god helg!!

Norsk nonne jubler for nobelpris

Britiske Peter Higgs og belgiske François Englert er tildelt Nobelpriisen for fysikk for sin beskrivelse av Higgs-bosonet. Søster Katarina Pajchel står på forfatterlisten og deler dermed æren for nobelprisen. Katarina Pajchel er priorinne ved Katarinahjemmet i Oslo. Hun jobber ved Universitetet i Oslo og har en doktorgrad i eksperimentell partikkelfysikk. Gratulerer så mye!

Ny organisasjonssekretær!

28. oktober ansatte NUK Svein-Thomas I. Tvedt som ny organisasjonssekretær! Q ønsker Svein-Thomas lykke til i jobben. Lukter det et intervju i neste nummer?

Johannes Paul II helligkåres på miskunn-søndagen

Vatikanet har bekreftet at pavene Johannes XXIII og Johannes Paul II helligkåres den 27. April 2014, på miskunns-søndagen. En helligkåring er en ufeilbarlig erklæring fra Pavens side om at personen er en helgen, som hele Kirken skal ære.

Katolsk nonne vant Nansenprisen

Kongolesiske søster Angelique Namaika (46) har viet sitt liv til å hjelpe ofrene for Herrens motstandshør (LRA), en ugandisk opprørsgruppe som i 2005 flyttet over grensen til Den demokratiske republikken Kongo. Brutaliteten er enorm, og ofrenes traumer store. Nå har FNs høykommisjonær for flyktninger tildelt henne den prestisjefylte Nansenprisen 2013 for arbeidet i det nordøstlige Kongo blant de mest sårbarer: unge kvinner og foreldreløse barn drevet på flukt og mishandlet av LRA.

Ålesund brillerte i vervekanpanjen

Gratulerer til Maria Siyana Kanistus fra Ålesund som vernet hele 29 medlemmer! Også andrepllassen gikk til en ålesunder, Katherine Lindsay Brungot. Dermed var lokallaget i Ålesund de desidert flinkeste vervene, og i tillegg til premier til Maria og Katherine fikk hele lokallaget NUK-t-skjorter. Les mer om lokallaget i Ålesund på side 15!

Bli med på lokallagsseminar

Er du aktiv i lokallaget ditt, eller kanskje du trenger litt påfyll til å drive lokallaget videre? 24.-26. januar arrangeres det lokallagsseminar, et seminar som er skreddersydd for lokallagsledere, styremedlemmer og de som vil være med å lede lokallaget i fremtiden.

Helgen vil, i tillegg til små foredrag, gruppearbeid og diskusjoner, inneholde mange praktiske aktiviteter hvor deltakerne får øvd på mange av de oppgavene en lokallagsleder har. Hold av helgen og følg med på NUK.no for mer informasjon!

Thao på Sri Lanka

TRO, HÅP OG ELEFANTER

I 2012 samlet Adventsaksjonen inn 383 602 kr. Temaet var "Et liv i fred", et prosjekt som hjelper de internt forrevne på Sri Lanka. For noen uker siden tok Caritas en liten tur til Sri Lanka for å følge opp prosjektet. NUK var så heldige som fikk bli med på denne fantastiske og rørende reisen.

Colombo, Sri Lanka. Klokken viser så vidt fem en mandagsmorgen i september. Med to fra Caritas Norge, blir jeg møtt av en slående fuktig varme og to fra Caritas Sri Lanka. Sammen kjører vi inn i soloppgangen, mellom eksotiske Colombos mange palmer. Utendørs begynner dagen å gry, og gatene fylles med biler og mennesker jo lengre vi kjører.

Vi kjører forbi blinkende, glitrende statuer av både Jomfru Maria og neon-Buddhaer, mens det gjaller bønneutrop fra moskeenes minareter. I en van kjører vi direkte fra flyplassen til vårt første feltbesøk.

Kurunegala. En landsby to timer fra hovedstaden, dekket av grønne trær, rød sand og barn i hvit skoleuniform langs veiene. Denne landsbyen er kommet halvveis i et av Caritas' mange prosjekter om matsikkerhet. Innbyggerne får opplæring og inspirasjon til å drive det viktige jordbruket, og å beskytte avlingen fra blant annet klima og elefantangrep. Her blir vi møtt av nesten alle familiene i landsbyens, som stolt viser oss deres historie og takknemlighet gjennom tradisjonell dans, sang og mat.

Vi oppdager raskt at dette oppholdet på fem snau dager vil bestå av en god del reising. Vi setter oss straks i bilen igjen, på vei tilbake til hovedstaden. På hovedkontoret til Caritas Sri Lanka er det duket av for en todagers konferanse, i markering for deres 45-årsjubileum. Internasjonale samarbeidspartnere, landets biskoper og mange andre aktører er tilstede for å feire, og for å delta på denne konferansen. Her diskuteres de utfordringene som organisasjonen møter, med tanke på Kirkens rolle og tilstand på Sri Lanka.

Sri Lanka er et fantastisk vakkert land. Landet er blitt velsignet med en så rik kultur, flott landskap og et utrolig folk. Men det har også lidd de siste

30 årene i krig, og konsekvensene av konflikten. Sri Lankas mange religioner og deres tilhengere har uforstyrret sameksistert i flere hundre år. Men det som strides er en konflikt mellom det singalesiske folkeflertall og tamilene. Den tamilske radikale bevegelsen, kalt *De tamilske tigrene* (LTTE), krevde en selvstendig tamilsk stat. I 2009 anså regjeringen at LTTE ble nedkjempet, og det ble erklaert fred. Fredserklæringen gjelder fremdeles, men mange lider fortsatt av intern fordrivelse, traumer og mange har mistet sine hjem og sine kjære.

Tidlig torsdag morgen sitter vi i bilen igjen, med nesa rettet nordover. Neste stopp er Mannar, en by i den nordøstlige provinsen. Førfredsavtalet fant

sted, ble de nordlige provinsene hardest rammet. Prosjektet som Adventsaksjonen 2012 støttet, går ut på gjenbosetting og gjenopprettning av de store ødeleggelsene. Mange organisasjoner i samarbeid med Caritas har jobbet med dette programmet, hvor blant annet familiene i landsbyen Mannar får gjenopprettet sine hjem. Hvert hus som blir bygget består av en kjerne, hvor familiene selv kan bidra til å utsmykke og gjøre til sitt eget, i tillegg til et frittstående toalett og en brønn. Et slikt sett koster 46 150, 73 NOK (EA 17/2012, Caritas Int.). Vi kan lett regne ut hvor mange familier som fikk nye hjem ved hjelp av innsamlingsmidlene våre sist advent.

Under besøket vårt får vi hilse på flere av fa-

miliene. Jeg snakker med noen enker, deres døtre og noen eldre par. De forteller hver deres situasjon og historier med skjelvende stemmer og tåper i øynene. De uttrykker sorg, sinne, glede og takknemlighet på én og samme tid. Det er en trygghet å ha et hjem for seg og sine, og de forteller om Guds nærvær i de nye hjemmene. De tar meg i hendene og takker for den velsignelsen de har mottatt gjennom våre bidrag. Det er dette jeg tar med tilbake til Norge: takknemligheten og forståelsen for at hver krone som blir gitt hjelper. La oss fortsette å be for dem, og for hverandre – for å minne oss på å aldri glemme å takke for det vi har, og hvor mye vi kan hjelpe med så lite.

Tekst og bilder:
Thao Phuong Huynh

Come join St. Jo, with your bros!

Allerede etter 2 måneder etter en nyopprettet menighet på Bredvet kirke, har det blitt dannet et nytt lokallag med 5 engasjerte unge katolikker. Som forventet er vi ikke mange på ungdomskveldene. Like greit, da har p.Phu nok mat til dagen etter hvis ikke styret spiser alt. Nei vel, da er vi ikke så mange, men dette stopper ikke oss!

Med en veldigt tur til Megazone, en dags-tur til Hurumlandet og utsolgt kirkekaffe med kaker og vafler,

holder styret fortsatt møte opp. Konfirmasjonsundervisningene er godt i gang her, og vi jobber med saken å få de små krabatene med. Vi har også blitt invitert til SOUL sin halloweenovernattning med film og kostyme. Planene fremover er blant annet Kristi Kongefest med lovprising, sang og bønn, og det skal arrangeres et distrikts treff med allehelgensfesttema, og hvem vet, kanskje skal festivalen holdes her? Vi har allerede satt av tre kvelder

for adventsaksjonen! Med andre ord, vi har masse planer! Men til ellers er tirsdagskveldene fylt med aktiviteter som kokke-kamp, spillkveld med kakao, Taize, bønnekveld og masse mer! Ungdomspresten vår p.Khiem var på besøk hos oss og fikk se oss i

aksjon! Vi vil også bruke denne anledningen til å takke St. Hallvard menighet som var så generøse å gi menigheten 1 million kroner (!!!), snakk om medlidenhet og støtte! Tusen hjertelig takk!

Tekst og bilde:
Irene Bautista

Distrikt Sør

Distriktet vårt består av menighetene i Tønsberg, Sandefjord, Larvik, Porsgrunn, Arendal og Kristiansand. Jeg, Stig Øvrebø, ble valgt til distriktsrepresentant Sør i 2012. Vi er et distrikt med betydelig avstand fra den ene enden til den andre,

noe som medfører en større utfordring med tanke på distriktstreff, selv om dette er noe vi får til jevnlig.

Selv om sommeren tradisjonelt sett har vært en pause for lokallag, har det skjedd mye i distriktet på kort tid

på lokalt plan. Aktiv Katolsk Ungdom i TønsbergTraktene (AKUTT) har sammen startet et nytt ungt lokallag, med lederen Loan-Anh Tran i spissen, og har hatt flere møter både før og etter sommerferien. Larvik har startet opp igjen etter sommeren med et

årsmøte som hvor nye medlemmer ble kjent med lokallaget, og Theresa Tran ble valgt til leder som hun har vært i en måned allerede etter at tidligere lokallagsleder Maria Mai flyttet til utlandet for å studere. Det skal også nevnes at både Larvik

Ålesund Ungdomslag (KUL-ÅL)

Ungdomslaget i Ålesund ble startet i januar 2013. Vi startet det med bare et styre og brukte de første månedene til å finne ut hvordan et lokallag skulle være og hva vi skulle gjøre. Vi fikk mye veiledning og tips fra lokallaget i Trondheim/Levanger, noe som var til stor hjelp for oss. Med

vårt nye navn KUL-ÅL, ble vårt første forsøk «julebord-helgen». Det var en koselig helg med besøk av P. Pål Bratbak, som ble arrangert for alle lokallagsmedlemmene i Ålesund. Det ble en veldig helg med både julebord med mye god mat, men også med mange aktiviteter med kjent NUK-stil.

Etter julebord-helgen har vi ikke hatt noen helger her. Men dette har vi tenkt mye på. Etter julebord-helgen med ca. 12 stk, har vi lenge tenkt på en måte å få flere med på lokallaget vårt. I denne sammenhengen startet også NUKs vervekampanje. Dette var en gylden sjanse for oss til å få med flere på lokallaget, samtidig som å vinne en konkurranser. Tallet på antall vervet ble mye høyere enn forventet, noe vi er utrolig glade og stolte over!

Etter å ha totalt vervet 57 medlemmer, er vi klare for å arrangere flere leirer her i Ålesund! Som en kick-off på dette skal vi ha en mini helg for Ålesunds konfirmanter 16.-17. November i samarbeid med at vi får besøk av ungdomspresten P. Kheim Nguyen. Nå kan vi endelig si at det ikke er lenge til vi begynner å arrangere leirer som alle kan komme til!

Tekst og bilde:
Maria Siyana Kanistus

og Porsgrunn har fått nye prester, som begge er glad i ungdomslagsarbeid, noe som vi er veldig glade for.

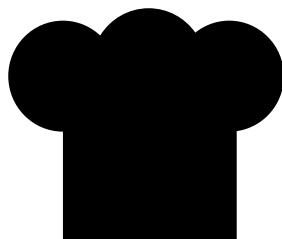
Distriktet var også representert på Landsmøtet på Mariaholt i september, med representanter fra Tøns-

berg, Porsgrunn og Kristiansand. Her ble vi enige om at jeg skulle fortsette som distriktsrepresentant for det kommende året, og at Catarina Vu fra Kristiansand skulle være vara/nestleder, noe distriktet ser positivt på og noe jeg tror kommer til

å bidra til et enda bedre samarbeid mellom lokallagene i distriktet. Det skal også nevnes at vi legger planer for hva vi skal gjøre sammen som distrikt sammen i året som kommer. Distriktshelg og nyttårsball er noe det er mye interesse

for, og kanskje noe vi kombinerer for å lage en «superhelg» i en av menighetene etter nyttår, hvor alle lokallagene våre er invitert. Jeg tror samtlige i Sør gleder til et nytt spennende år sammen i lokallagene og distriktet.

Tekst: Stig Øvrebø

Oppskrift i Q

Sjokoladerull med digg, ca 20 stk

1 dl kremfløte

150 g mørk sjokolade

2 dl seigmenn, marshmallows, fudgekarameller eller nøtter og ristede, salte solsikkekjerner for å få en salt versjon

Kok opp fløten i en kjele og løft til side
Brekk sjokoladen i biter og ha den i fløten og la det smelte. Bland i resten av ingrediensene.

Øs blandingen ut på et stykke plastfolie og form til en rull. (Tips; form to tupper med plastfolie på hver ende av rullen som "håndtak" slik at det blir lettere å forme den.)

La rullen stivne i minst 6 t i kjøleskap før den skjæres i skiver med en skarp kniv. Legg 6-8 biter i en fin pose og selg til inntekt for Adventsaksjonen, Oppbevares i kjøleskap.

Sjokoladetrøfler med valnøtter

250gram mørk sjokolade

250gram kremfløte

50 gram hakkede valnøtter

Kakaopulver til pynt

Kok opp fløte. Knekk sjokoladen i små biter og ha i den varme fløten. Rør til det blir en glatt masse. Ha i de hakkede valnøttene. Avkjøl. Form til ønsket størrelse/fasong og rull de deretter i kakao. Oppbevares i en lufttett boks, gjerne kjølig.

Cornflakestopper

100 g kokosjokolade

100 g kokosfett

1 dl melis

2 ts vaniljesukker

5-6 dl cornflakes

Sjokoladen og fettet brekkes i biter og smeltes i vannbad. Sikt i melis og vaniljesukker og visp sjokoladerøren jevn. Så har du i så mye cornflakes at røren såvidt henger sammen. Form stopper med to teskjeer og sett dem på bakepapir og la dem stå kaldt til de er helt stive. Oppbevar cornflakestoppene kjølig.

Hjemmelaget marsipan

1,5kg mandler
1,5 kg melis
6 eggehviter
Sitronsaft

Begynn med å skålde mandlene ved å koke opp vann og mandler.

Skyll i kaldt vann og fjern skallet mens mandlene fortsatt er varme.

Legg mandlene til tørk på et papir på et brett i 1-2 dager i romtemperatur. Vend på mandlene innimellom.

Det er viktig at fuktigheten fordamper ellers blir mandelmassen vanskelig å arbeide med etterpå. Mal mandlene i flere omganger med en mandelkvern.

Bland så mandelmassen og melis i en bolle, og tilsett sitrondråper (1 porsjon = 3 dråper sitron) og eggehvitene, litt etter litt til passe konsistens. Sitronsyren bidrar til at marsipanen holder seg lengre.

Elt til deigen er god og fast. Pakk den inn i plastfolie og la den hvile et par timer før den formes etter eget ønske.

Havregrynskuler

5 ½ dl havregryn
100 gram melis
4 ss kakaopulver
50 gram usaltet mykt smør
4 ss aprikossyltetøy

Bland det tørre i en bolle

Tilsett smør og syltetøy. Rør godt

Trill små kuler, cirka 30 stykker, og rull kulene i ønsket pynt

Sett kulene i kjøleskapet for at de skal bli litt fastere.

Snøballer med lime

100 g romtemperert meierismør
1 dl sukker
1 dl kokosmasse
3 dl havregryn
1 ss vann
1 lime , revet skall og presset saften av

Kokos til pynt

Rør sammen smør og sukker. Rør inn resten av ingrediensene til en jevn masse..

Trill til små kuler og rull dem i kokos. Snøballene skal oppbevares kjølig.

Jeg føler med deg

Jeg er på vei hjem en kveld. Selv om jeg er pakket inn i dunjakken, merker jeg kulden. Jeg får øye på en tigger i veikanten, men tenker ikke spesielt over det. Jeg kan jo ikke stoppe opp for ham, jeg må jo rekke bussen. Hvorfor får jeg da så vondt inni meg?

Oftre blander vi medlidenshet med dårlig samvittighet. Forskjellen er at når vi er medlidende, setter vi oss i andres sko. Da prøver vi å føle det den andre føler, istedenfor å bare synes synd på dem. Vi viser empati i tillegg til sympati. Det er dette Gud gjorde da han sendte Jesus til verden. Han ville vite hvordan vi hadde det og hva vi følte som mennesker. Det er derfor han tilgir oss når vi angrer, fordi han vet hva vi føler og hvor vondt det gjør å angre på ting. Jesus var så medlidende at han til og med tilgav de som

spikret ham på korset. Men det er ikke alltid lett å vise kjærlighet til andre. Og av og til gjør andre det vanskelig for oss å være glad i dem. Jeg er sikker på at familien din har irritert deg før, eller at noen i klassen har gjort noe du synes var slemt. Da er det naturlig å bli sint. Men det vi burde gjøre før vi blir sinte, er å tenke: «hvorfor var de sånn mot meg?». Det er dette som menes med å sette seg i andres sko. Kanskje du selv hadde gjort noe mot dem, som du ikke en gang hadde tenkt over? Ved å vise medlidenshet viser vi verden eksemplet Jesus gav oss. I Efeserne 4:32 kan vi lese: « Vær gode mot hverandre, barmhjertige, og tilgi hverandre, slik som Gud har tilgitt dere i Kristus!» Medlidenshet er den sanne menneskelighet. Thomas Aquinas, en veldig kjent prest, spurte en gang: «Hva er det som skiller mennesket fra alle andre skapninger?». Svaret var: «Evnens til å vise

barmhjertighet, medlidenshet.» I møtet med tiggere og andre som har det vanskelig, er det noe som vekkes i oss. I det vi åpner opp

for medfølelse, blir vi mere menneskelige og mindre likegyldige. Det er en helt spesiell evne vi har fått fra Gud, og han ønsker at vi skal

bruke den. Vi må lære å åpne øynene for det som er rundt oss. Det er da tiggeren vil bli mer enn bare en del av veikanten. Det som er

viktig å legge merke til smelter ikke bare inn i bakgrunnen.

Det finnes uendelig mange måter å vise barmhjertighet på. Vi

kan jobbe som frivillige i organisasjoner, gjøre veldedighetsarbeid, gi av vår tid til å hjelpe andre med lekser, lage middag til familien

og høre på det andre har å fortelle. Det kan være så enkelt som å gi et smil til noen. Men medfølelse kan også vises på andre måter, som å ikke si det private andre forteller deg videre. Om du kjenner noen som har det vanskelig, er det ikke sikkert at personen får det lettere av at du forteller det til alle. Å være glad på andres vegne er også medlidenhet. Det sies jo at den største gleden er den du deler med andre.

Nå som julen nærmer seg, er det en perfekt annledning å øve oss på å bli mer medliden-de. Da kan vi gi til de som har mindre, og glede oss sammen med de som har det godt. Men husk at det viktigste er å gi av kjærlighet, og ikke av dårlig samvittig-het. Som oftest handler det ikke om å klare det, men om å gifte det.

Tekst:

Caroline Belaunde Brynsrud

Bilder:

Wikipedia Commons

Lucrecia Belaunde

Frivillig ansatt på Helsesenteret for papirløse migranter

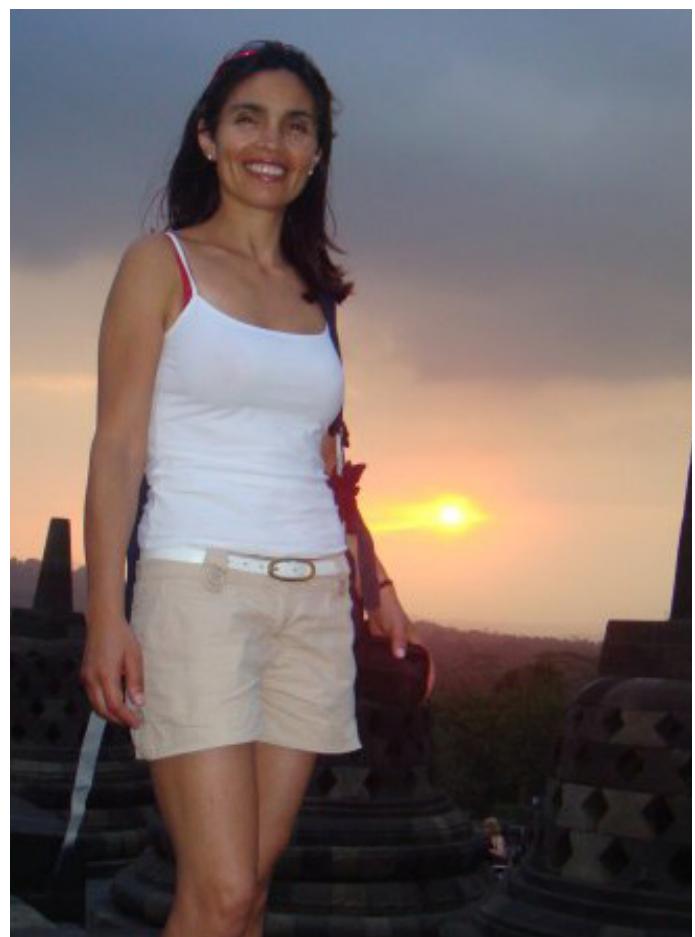
«Jeg får en indre ro av å kunne hjelpe de som er i nød» sier Lucrecia, som er miljøarbeider på Helsesenteret for papirløse migranter i Oslo. Her har hun møtt papirløse fra hele verden som kommer for å bo i Norge, og hørt deres unike historier. Flere av dem ender ikke godt. Hvorfor velger hun da å fortsette? Nettop fordi det også er mange som får en lykkelig slutt.

Helsesenteret ble stiftet av Røde Kors og Kirkens Bymisjon for fem år siden, og formålet er å gi helsehjelp til alle som ikke får det fordi de er papirløse. «De fleste papirløse tør ikke dra til legevakten siden de ikke har oppholdstillatelse. De er redde for

at noen skal finne ut av det og sende dem ut av landet. Helsesenteret er ett av de få stedene hvor papirløse behandles som medmennesker på tross av deres ulovlige status.»

Oppgaven til Lucrecia er å være tolk for legene som jobber på senteret og de papirløse pasientene. «Det er viktig å sette seg i patientenes sko, og forstå dem så godt som mulig, så de får riktig medisin og behandling. Det er utfordrende, men også spennende. Nå for tiden kommer de fleste fra Iran, Eritrea og Palestina,» forteller hun.

«Disse menneskene er fattige på alt grunnleggende: helse, identitet, arbeid og mat. De hører ikke til noe sted. De lever i angst og usikkerhet. Vi kan ikke løse alle deres problemer, men

vi gjør det lettere for dem å leve med det.» Har du noen fine minner om pasienter det har gått bra med? «Jeg husker en familie fra Sri Lanka som bodde på et lite rom i en kirke. Der hadde de bodd i syv år. Barna deres var blitt syke, og de trengte medisiner. Her fikk de medisiner og hjelp. Da de ble friske, hørte vi ikke fra dem på en lang stund. En gang kom de alle tilbake, gråtende

av glede, med kake og blomster. De hadde fått oppholdstillatelse!»

Vil du gi oss et godt råd når det kommer til å hjelpe andre? «Det beste er å gjøre det frivillig, uten å bli bedt om det. Også må man ha medfølelse, da forstår man andre bedre og kan komme frem til løsninger.»

Tekst:
Caroline Belaunde Brynsrud

Dinh Hop Doan

Doan er leder for den Vietnamese-katolske barnegruppen i Distrikt Oslo. I september 2013 bestemte han seg for å jobbe frivillig for Mor Teresas "Missionaries of Charity" i Calcutta, India. Q fikk mulighet til å stille Doan et par spørsmål om hans to-ukers lange opphold.

Kan du fortelle om prosessen som førte til at du dro?

- Jeg har lenge hatt en ønske om å hjelpe andre gjennom frivillighetsarbeid. Jeg ønsket å tre ut av min komfortzone og gjøre noe som var mitt eget. Min kusine dro til Mor Teresa-hjemmet for et par år tilbake og anbefalte meg det. Når anledningen bød seg bestemte jeg meg for å gjøre det

Tilbrakte to uker i India for å arbeide frivillig

- litt spontant. I tillegg ønsket jeg og jobbe for Mor Teresa-hjemmet fordi det er et sted basert på kristne verdier.

Hvordan var hverdagen som frivillig arbeider?

- Dagene startet med messe kl. 06.00 på "Mother House". Der finner man blant annet Mor Teresas grav. Deretter delte frivillighetsarbeiderne seg inn i grupper. Man kunne gjøre mye forskjellig; jobbe på barnehjem for gutter, barnehjem for jenter og skoler. Jeg likte godt å jobbe på Mor Teresas "Kalighat Home for the Dying". Dette er et slags gamlehjem for de som er forlatt; de som venter på å dø. Her skiftet vi sår på de eldre, gav dem mat og medikamenter, vasket klær og masser-

te dem. Selv om vi ikke kunne kommunisere ved tale, fikk man god kontakt. Jeg satte pris på at menneskelige relasjoner med de eldre ikke var bundet av landegrenser, språk eller kulturer.

Hva sitter du igjen med etter turen?

- Jeg syns å jobbe med veldedighet har vært svært givende. De eldre husket oss og satte pris på oss. Å hjelpe andre gav meg veldig mye glede selv. Det har gitt meg et nytt perspektiv ettersom man får kjent på fattigdom på en annen måte enn i Norge. De små tingene vi tar for gitt, kan bety svært mye for andre. Jeg anbefaler veldedighetsarbeid i Calcutta på det varmeste!

Tekst: Catherine Hoai

5 på gata OM JULEFEIRINGER

Hva er spesielt med din jul?

Biskop Bernt Eidsvik

For meg tilbringes juletiden enten i kirken eller i forberedelse til messen, så den er ikke så veldig spennende. Bortsett fra første juledag, da, hvor jeg reiser hjem til min familie, eller foreldre. Selve julafarten har jeg feiring av midnattsmesse, og resten av dagen går stort sett med til forberedelse til den. Da sitter jeg for det meste alene i grunn, etter eget valg.

CB Falkenberg

Hos oss er jul det samme som familie. Vi begynner julen hos oss med å invitere til grøt&griser (marsipan-griser). Familiene samles, og DA begynner julen. Etter grøt, besøker vi gravene og tennes lys, drar i kirken og kjører rundt i nabolaget for å se på julelys, før vi drar opp til enten min manns eller mine foreldre. Der er det stor middag, kaos med gaver, barn og innpakningspapir, og masse kaffe, gjerne til de små timer (et år måtte min farmor "kaste oss ut" da var klokken 0330 på natten)

Dagen er det amerikansk jul, med strømper, Santa og sticky-rolls, og uante mengder kaffe. Utover ettermiddagen serveres det en stor kalkun, og før vi spiser leser min mor juleevangliet, fra den samme bibelen som hennes foreldre leste fra da hun var liten - og på en måte kjennes det ut som om vi har fullført sirkelen.

De siste årene har mine egne barn startet dagen med å synge "Happy Birthday" til Jesus, og jeg smiler litt.

Madeleine Estupin

Familiетradisjonen vår er å feire jul sammen. En eller to uker før julefeiringen stormer inn så har vi noe såkalt «secret friend». Hvert enkelt familiemedlem skal trekke en lapp med et annet familiemedlems navn på. Oppgaven din er å være ekstra snill mot den personen og gi en gave. Når dagen har kommet så skal du beskrive den hemmelige vennen du har, og resten av familien skal gjette, dermed får du gaven din. Siden familien min liker å synge og spille instrumenter, så spiller vi sammen. Vi synger ikke julesanger akkurat, men dette er en form for å knytte oss mer sammen.

Når klokka slår 00:00 så hopper vi barna. Det er fordi mama sier "Når det er klokka 00:00, så må dere hoppe. Da blir dere store".

Moder Patrizia Telese

Spesielt for oss Birgittasøstre med julefeiring, er å ta imot gaven at Jesus som kommer til oss for å gi gave av Sin Frelse, å gi seg selv for oss. Det er vår store gave. Vi har middnattmesse med en prosesjon med Jesusbarnet som legges i julekrybben og julesanger. Sammen spiser vi den julematen som er vanligst i landet vi bor i, men vi kan også ha mat fra det landet vi kommer fra. Vi gir og tar imot presanger fra hverandre.

Pater Dariusz Buras

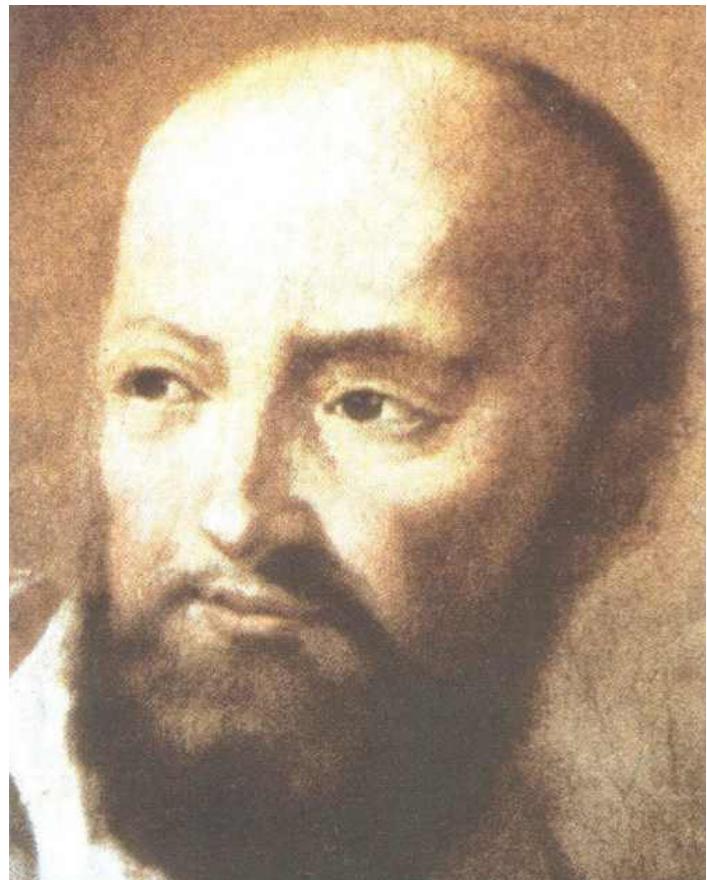
Hver dag kan jeg oppleve julen (Kristi fødsel) i mitt hjerte. Tidligere verdsatte man atmosfæren rundt julehøytiden - det å ha juletre, julesanger, gaver og fritid hjemme sammen med familie. Etter noen år på oppdrag som misjonær, er det noe annet som er blitt mer viktig for meg. Julen var ikke bare en tid der man forbereder noe, men heller der man forberedte seg for noen. Jeg visste at dersom jeg ikke rettet min oppmerksomhet til de åndelige forberedelsene til jul (Kristi fødsel i mitt hjerte), så vil uansett ikke alt glitteret og pynten bringe noe til livet mitt. Dette lærte jeg meg fra folk som jeg møtte på min vei. Det viste seg at de som jeg skulle forkynne Gud til, lærte meg troens skjønnhet og opplevelsene av den.

Święty Franciszek Salezy

Miłość między cnotami jest tym, czym słońce między gwiazdami: nadaje im blasku i urody.

Kolejny raz w tym roku nawiązuje do imienia Franciszek, które przyjął Jorge Mario Bergoglio, arcybiskup Buenos Aires, prymas Argentyny, w dniu wybrania przez konklawe na Stolice Piotrową. W ostatnim artykule w tym roku, chciałabym przedstawić Wam w kilku zdaniach życiorys świętego Franciszka Salezego, którego słowa cytuje na wstępie.

Jak dotąd poznaliśmy świętych Franciszka z Asyżu i Franciszka Ksawerego, którzy charakteryzowali się ubóstwem i determinacją w wypełnianiu woli Bożej i głoszenia imienia Jezusa. Podobnymi charyzmatami odznaczał się Franciszek Salezy, urodzony na terenie obecnej Francji w 1567 roku. Był najstarszym spośród swojego liczniego rodzeństwa. Po-

mimo starań swojego ojca, który oczekiwał, że Franciszek zostanie sławnym prawnikiem, ten po skończonych studiach wybrał drogę kapłaństwa. Choć wcześniej przeżywał chwile zwątpienia i nieewiary. Sądząc, że Bóg skazał go na potępienie późniejszy święty cierpiał również fizycznie, ciężko chorując. Dopiero podczas jednej z modlitw przez wizerunkiem Jezusa

zrozumiał, że Bóg jest jedyną Miłością i kocha wszystkich, którzy się do niego uciekają. Wtedy też zdecydował poświęcić swoje życie głoszeniu tej nieskończonej dobroci, jaka jest nam ofiarowana. Były to bardzo trudne czasy we Francji i w całej Europie, która zmagała się z konfliktami i wojnami na podłożu religijnym. Kilkadziesiąt lat przed urodzinami Francisz-

ka doszło w Kościele do rozłamu, a skłóceni wierni nie potrafili się pojednać.

Główną zasługą Świętego była ogromna praca misyjna, jaką wykonywał wśród tych, którzy odeszli z Kościoła. Pisma podają, że święty Franciszek potrafił, jak nikt inny, zjednywać sobie serca pięknymi kazaniami, a przede wszystkim przykładem życia dla Boga. Święty potrafił w swoich naukach w prosty i jasny sposób objaśniać prawdy wiary katolickiej. To jemu zawdzięczamy rozwój języka migowego, który pozwolił na jeszcze większe dotarcie do wiernych, tych którzy byli głusi. Przewodził również wiele akcji misyjnych wśród najuboższych, m.in. wędrował od parafii do parafii głosząc Ewangelię i rozwieszając ulotki na płotach, czy tablicach. Właśnie dzięki takiej działalności, święty Franciszek Salezy jest ogłoszony przez Kościół Katolicki patronem pisarzy i dziennikarzy.

Jest on również autorem licznych utworów, które poświęcone są naszemu postępowaniu w wierze i duchowości, dlatego też święty Franciszek jest nazywany doktorem Kościoła.

A wśród wielu pięknych słów, które Święty napisał, mój ulubiony cytat brzmi: *Życie to czas, w którym szukamy Boga; śmierć to czas w którym Go odnajdujemy; wieczność to czas w którym Go posiadamy.*

Święty Franciszek Salezy zmarł nagle w roku 1622, mając zaledwie 55 lat.

Ważnym wydarzeniem, które warto wspomnieć teraz w okresie Adwentu, jest to, że święty

Franciszek Salezy utworzył nowy zakon dla kobiet, którego nazwa brzmi: Zakon Nawiądzenia Najświętszej Maryi Panny, popularnie zwany w Polsce Siostrami Wizytkami. Zakon, który obecnie jest klauzurowym, czyli zamkniętym, w momencie swojego założenia był otwartym. Nazwa

zakonu i działalność sióstr w tym zgromadzeniu odwołują się do wydarzenia, które opisuje Pismo Święte, a mianowicie do historii Marii, Matki Jezusa, która wybrała się w odwiedziny swojej krewnej świętej Elżbiety. Nie była to jednak zwykła wizyta. Maryja wiedziała już, że zostanie Mamą, co ogłosił jej Archanioł Gabriel. Podczas tego wydarzenia powiedział jej również, że Elżbieta też zostanie wkrótce mamą, chociaż nikt się tego nie spodziewał. Wobec takich informacji, Maryja zdecydowała wybrać się w daleką i trudną podróż, by pomóc swojej krewnej w przygotowaniach na nadziejście synka.

Dlatego też siostry z zakonu założonego przez świętego Franciszka Salezego są nazywane Wizytkami, bo mając za przykład Maryję, odwiedzały wszystkich tych, którzy potrzebowali pomocy i opieki. Przeważnie były to osoby ubogie, samotne i chore.

i chęci do bliźnich siostry kontynuowały naukę jaką głosił założyciel ich zgromadzenia święty Franciszek Salezy. Jego działalność również jest przykładem dla Towarzystwa

Salezjańskiego, zakonu założonego w XIX wieku przez świętego Jana Bosko, którego święty Franciszek jest patronem.

Tekst: Magdalena Wator

Bilder: Wikipedia Commons

St Nikolas av Myra

Julenissen levde fra 280 til 345. Han het Nikolas, eller Klaus, og Sankt Klaus har ført til det engelske santaclaus. Det eneste vi kan fortelle om ham med sikkerhet, er at han var biskop av Myra, Lykia i det sørvestre Lilleasia en gang på 300-tallet. Resten stammer fra legender og historier som er flere hundre år yngre og derfor er mindre pålitelige, men de gir et bilde av hans karakter.

I følge legende-
ne levde Nikolas fromt
helt fra barndommen
av. Etter sitt første bad
reiste han seg, hevet øy-
nene mot himmelen og

foldet hendene. Han lot seg bare amme én gang på kun onsdager og fredager, etter Kirkens regler for fastedager. Han gikk veloppdraget i familiens fotspor og lot seg prestevie av sin onkel, som også virket som biskop da Nikolas bare var 19 år gammel.

Da foreldrene døde, arvet Nikolas en stor formue. Han ga alt til de fattige, men i det skjulte, derav dagens julenisse. Da onkelbiskopen døde, reiste Nikolas til Egypt og Det hellige land. Kort etter han kom tilbake, valgte folket Nikolas som biskop over Myra. Senere skal han ha deltatt på Nikeas kirkekonsil i år 325, men navnet hans er ikke skrevet på listen over deltakende biskoper.

Vi vet ikke mye

mer om st Nikolas utenom legendene. De vitner om hans karakteristiske gavmildhet, for eksempel historien om de tre jomfruene i Patara. «Deres far hadde mistet sin formue og hadde ikke råd til døtrenes medgift, så i desperasjon ville han selge dem til et bordell. Da Nikolas hørte om det, kom han i hemmelighet til huset om natten. Inn gjennom vinduet kastet han en sekk gull, som var tilstrekkelig for medgift til den eldste av søstrene. Snart etter var hun vel gift. Nikolas gjentok sin nattlige

aksjon to ganger til, og med dette frelseste han de tre søstrene fra bordellet.»

Nikolas døde en naturlig død en 6. desember, rundt år 345. Likevel er han kjent som den helgenen som opptrer på flest ikoner etter Maria. Han avbildes ofte med rød bispedrakt og mitra, bispestaven og hvitt skjegg. Over tusen år gamle ikoner og legender peker frem til Julenissen; mannen som lærer oss å gi.

Tekst: Hans August M. Wade
Bilde: Wikipedia Commons

Qtips

Hvordan leve litt mer veldedig?

Jula er snart her, og vi kjenner alle igjen stresset rundt julegavehandling. Pengene strekker ikke helt til, uansett hvor mye man har spart. Samtidig er det så utrolig mange mennesker som trenger din hjelp, og kanskje litt ekstra akkurat nå i jula.

Det er viktig å huske at veldedighet er noe som trengs hele året, men hvis man starter nå i desember så blir det forhåpentligvis enklere å huske på å gjøre noe de andre 11 månedene også. Å leve litt mer veldedig er ikke vanskelig, det er noe vi alle kan få til. Og husk: det skal så lite til for å glede de som ikke har så mye.

Her er 5 tips til små ting du kan gjøre for å glede noen som ikke har det like godt som du.

1. Neste gang du er innom McDonalds, kjøp en ekstra cheeseburger og gi til den første uteliggeren du ser.
2. Rydd ut av klesskapet og doner det du ikke trenger til Fretex. Det er helt gratis, det gløder mange, pluss at du får plass i skapet til alt det nye du får til jul. Det er jo vinn/vinn/vinn!
3. Når du går i butikken og får igjen småpenger, gi de ekstra kronestykkene til Caritas' adventsaksjon. En eller to kroner er bedre enn ingenting!
4. Gi en veldedighetsgave til noen denne jula. Organisasjoner som blant annet Røde Kors og Unicef selger skolebenker, geiter og lignende. Det kan være en fin måte å gi en gave som også kommer et godt formål til gode.
5. Friends Fair Trade har også gaver med mening. De selger alt fra håndklær til kaffe og sjokolade, og alt er Fair Trade. Fair Trade er et handelssamarbeid som foregår under rettferdige betingelser. I praksis vil det si at underpriviligeerte produsenter i fattige land gir arbeiderne forholdsvis gode arbeidsvilkår, og de gis da mulighet til sosial og økonomisk utvikling.

Oprest

Vær konstant en giver

Bladets tema er veldedighet. Det er et ord mange forbinder med det å være sjenerøs og gavmild mot de fattige. Men kan en rikelig bruk av penger på oss selv og ikke på de fattige også være en veldedig gjerning? Ville Jesus støtte denne tanken? Vi skal se nærmere på en bibelsk tekst som pleier å overraske mange.

De fleste av oss har vært i selskap hvor verten har brukt en formue på å ordne alt i stand. Det var en dame som var på et veldedighetsmøte og etter møtet spannerte de ansvarlige en treretters middag på alle. Hun uttrykte sin misnøye og sa: "Hvorfor et slik forbruk? Er ikke det bedre å ha en enkel middag og heller gi penger til de fattige?" Mange ville nok støttet denne tanken, og spesielt i denne kontek-

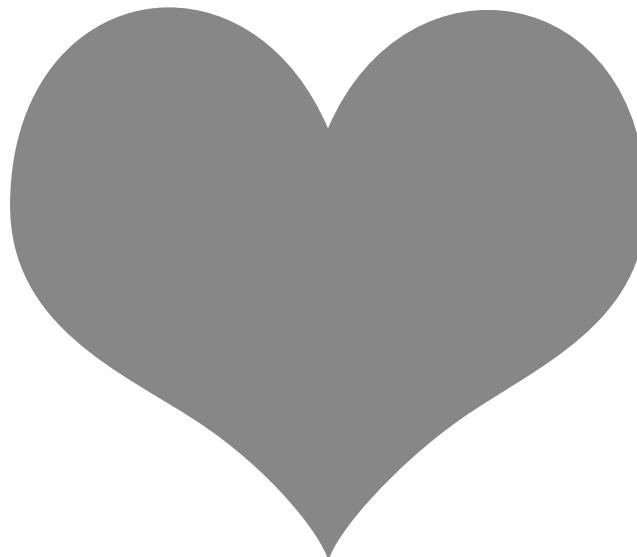
sten gir spørsmålet en ganske overbevisende mening.

Bibelen har også en lignende historie (Joh 12,1-8). Jesus besøkte Lazarus og Maria salvet

hans føtter med en flaske parfyme verdt rundt 300 denarer. La oss først se hvor mye flasken er verdt i vår tid. En denar var en vanlig arbeiders dagslønn. Da var 300 denarer nesten

en årslønn! Her kan vi ikke tenke på en vanlig norsk årslønn. Noen har regnet dette ut og antar at det tilsvarer kr 15 000. Med andre ord, Lazarusfamilien må ha vært stinkende rik! For

oss må det være 'gærne' folk som bruker så mye penger på én flaske parfyme. Judas Iskarot ble så sjokkert at han sa: "Hvorfor ble ikke denne salven solgt ... og pengene gitt til de fattige?" Han så ut til å være 'the good guy' her. Interessant nok i rettesatte Jesus ham med disse ordene: "De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid." Han så i det minste ikke på Maria sin handling som overflødig forbruk; han lovpriste henne i tillegg. (Det er lurt å lese selve den bibelske teksten for å få med seg det helhetlige bildet). Hva betyr egentlig veldedighet? Riktignok handler det om å dele sine goder med de fattige. Å dele innebærer også å gjøre det uten tvang. Gjerningen skal være helhjertet og frivillig.

Opphavet til ordet er velkjent: *Caritas!* Vi tenker naturligvis på

den katolske organisasjon, den nest største bistandsorganisasjon i verden. Det som her må understrekkes, er at det ikke er kun en av de mange hjelpeorganisasjoner i verden som tar seg av de fattige. Tenker vi slik, blir *Caritas* regnet som noe i tillegg til de andre organisasjonene og den trenger ikke nødvendigvis å eksistere fordi Røde Kors allerede gjør en bra jobb. For å sette det på spissen: vi kan ikke være kristne uten å være *Caritas*. Å være veldedige mot andre, *be charitable*, betyr å erkjenne vår livspust som Jesu disipler. Uten den blekner også vår kristne identitet.

I skrivende stund jobber NUK med adventsaksjonen. Men det be-

tyr heller ikke at nå er det på tide å gjøre en innsats og samle inn penger til de fattige, og i år er det Kongo. Og når julen er over, er også aksjonen over og ut, og vi kan ta en pause fra veldedighet, *Caritas*, fram til fastetiden. Da er det på'n igjen med fasteaksjon. For å sette det på spissen igjen: vi kan ikke si at vi driver med veldedighet eller at det er på tide med *Caritas*-arbeid. Det er ikke en av/på-bryter som skrus på om nødvendig. Veldedighet er ikke en på-tide handling og at det finnes en av-tide periode. Det er heller en kjærlighetsgjerning, dypere til og med enn nestekjærlighet, som brenner levede i oss til enhver tid, og året rundt.

Hva Jesus virkelig mener med de ordene til Judas, våger ikke jeg å beskrive med få linjer. Det som gir meg et sterkt inntrykk av teksten er Marias gjerning til Jesus og ikke verdien av parfymen. Judas tenkte på veldedighet for de fattige på grunn av ordet 'fordi' - han hadde funnet en liksom 'god' grunn til å bry seg. Han måtte først overveie mulighetene, mens Maria handlet intet annet enn av kjærlighet til Kristus. Kristus betyr ikke kun de fattige; Kristus er alle.

Snart feirer vi Kristi fødsel. Han blir menneske av sin Kjærlighet til oss, en Kjærlighet som allerede eksisterte før verden ble til. Den er uendelig og den tar ikke slutt. Gud er *Caritas* - Han er veldedighet i egen Person.

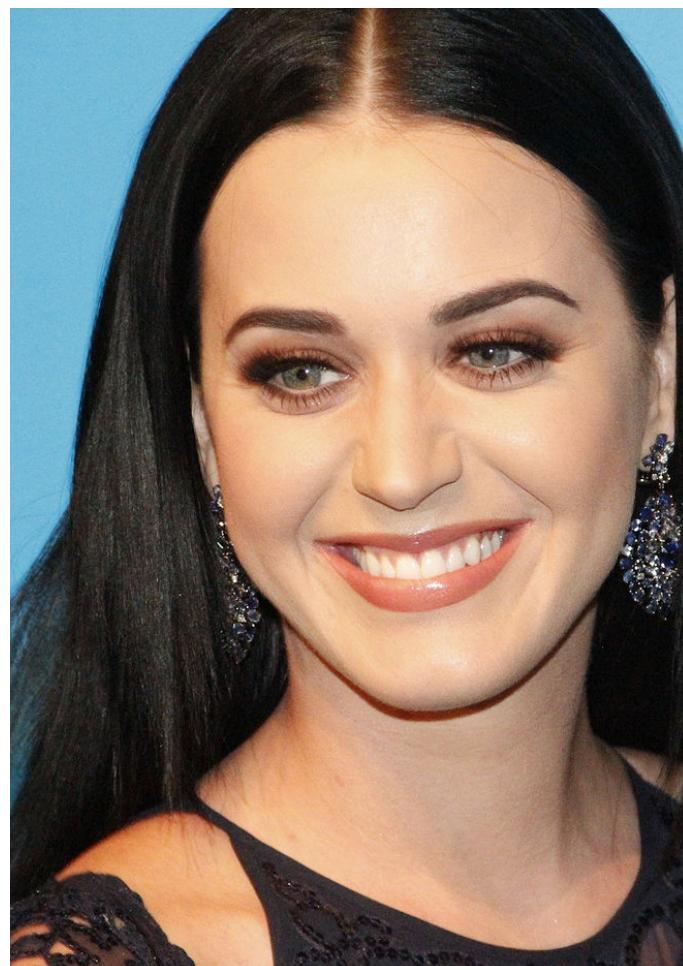
Tekst: p. Khiem Nguyen
Illustrasjon: Irene Bautista

Katy Perry Prism

Katy Perry er tilbake med nytt album! Tre år etter storselgeren *Teenage Dream* har hun nå kommet med sitt fjerde studioalbum, *Prism*. Katy er tilbake på hitlistene med et album som lett kan bli større enn gjennombruddsalbumet.

Albumets første halvdel preges av storslakte sanger i "Roar"-stil. Perry høres mer moden ut, og selv om sangene ikke krever all verden av vokalprestasjoner får nettopp dette henne til å høres ut som en bedre vokalist enn hun noen gang har gjort.

I andre halvdel blir det gjerne litt kjedelig. Sangene sklir forbi, og når neste sang begynner husker du ikke hvordan forrige sang var. Unntakene måtte vel være

"Love Me", som er så relaterbar at det blir inspirerende, og "Double Rainbow", som løfter Katys vokal til nye høyder. Resten av sangene er kanskje kjedelige, men ikke dårlige. De er godt produsert, og viser Katy fra sine beste sider. Katy Perrys våpen er at

hun har skjønt det. I en bransje der alle er ute etter å sjokkere, gjør Katy noe annerledes. Hun er ute etter å bli akseptert av seg selv og av verden. Sangene er inspirerende, snille plåter som flyr rett inn på hitlistene. Samtidig har hun også dansbare sanger, som "Internation-

" og "Birthday", der hun tar seg friheten til å bare ha det gøy. Mange av sangene preges av at hun fant hjelp i spirituelle bøker etter bruddet med Russell Brand. Men selv om Perry selv sier at *Prism* er hennes mest spirituelle album, glir det aldri over i for sært.

Katy Perry er nabojenta som opplever det samme som du og jeg. Det skiller henne fra popjenter som Miley Cyrus, Lady Gaga og Rihanna. Og det er kanskje nettopp derfor vi liker henne så godt. Hun stiller med et album fullt av gode popsanger i stilens mainstream som vi alle sammen kan kjenne oss igjen i.

Tekst: Cecilia Bruce

Bilde: Wikipedia Commons

Kateketisk spalte

Fiolett og hvitt blir rosa

Disney-prinsesser og lekerommet til småjenter er vel egentlig det første vi tenker på med fargen rosa. At det også er en liturgisk farge virker litt fjernere. Nå brukes ikke rosa ofte i Kirken, bare to ganger i året. Det er på én søndag i fastetiden og én i advent.

I adventstiden skal vi forberede oss på at Jesus skal komme. Vi tenker kanskje først og fremst på at han skal komme som et lite barn i julen, men bibeltekstene som leses i advent, handler vel så mye om at vi skal forberede oss på at Jesus kommer igjen ved tidens ende. Det har et større alvor knyttet til

seg, for Jesus har sagt at vi må være rede når han kommer, slik som de fem kloke jomfruene var, de som hadde olje på lampene. Derfor er advent en botstid, og botens farge er fiolett.

Men Jesu gjenkomst er ikke noe vi skal grue oss til. Det skal være glede når han kommer. Derfor er de første ordene som lyder i messen på tredje søndag i advent «Gled dere,» på latin «Gaudete.» Da blandes den fiolette fargen med gledesfarge, hvit, og vi får rosa. Også i adventsstaken er det vanlig å tenne et rosa lys på tredje søndag i advent. Slik bli vi minnet om at når Jesus er nær er det alltid glede.

Tekst: Torvild Oftestad

Bilde: Andrea Schaufler

"

Vivians Vits:

Og så var det den ene
søledammen som sa til
den andre: - Pytt pytt.

Bli med, meld deg inn!
www.nuk.no

